

retsmedicinske undersøgelser af ofre for forbrydelser på Bornholm?»

Supplerende svar (17/8 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Politimesteren på Bornholm, der har oplyst følgende:

»Ved undersøgelser af den omhandlede art kontaktes embedslægen med anmodning om at foretage en retsmedicinsk undersøgelse. Såfremt embedslægen ikke træffes eller erklærer ikke at være i stand til at forestå undersøgelsen, hvilket embedslægen generelt har erklæret sig ude af stand til, rettes henvendelse til Retsmedicinsk Institut i København, som mundtligt har givet tilsagn om at gennemføre disse undersøgelser, enten ved at en til instituttet tilknyttet læge flyver til Bornholm eller ved, at den forurettede ved politiets foranstaltning ledesages til Retsmedicinsk Institut i København.

Såfremt Retsmedicinsk Institut, f.eks. på grund af tidspunktet for undersøgelsen, ikke er i stand til at bistå politiet, forsøges undersøgelsen gennemført ved en lokal praktiserende læge eller en læge ansat på Bornholms Centralsygehus, forudsat at den pågældende læge erklærer at have den nødvendige faglige ekspertise.«

Jeg kan i øvrigt henvisse til min besvarelse af spørgsmål nr. S 2636 fra samme spørger.

gerne med samarbejdet med embedslægeinstitutionerne. På baggrund af høringssvarene sendte Rigsadvokaten den 2. juni 1999 et brev til Justitsministeriet, hvor Rigsadvokaten bl.a. anfører, at »den nuværende tilstand medfører risiko for bevistab, ligesom det er krænkende og ganske uacceptabelt i forhold til ofre m.v., at de nødvendige undersøgelser ikke altid kan foretages hurtigt og af personer, der har den fornødne rutine og ekspertise på området«.

Denne udtalelse fra Rigsadvokaten var således baseret på statsadvokaternes og politikredsenes konkrete erfaringer med samarbejdet med embedslægeinstitutionerne. Det kan særligt fremhæves, at det bl.a. fremgår af høringssvarene til Rigsadvokaten, at politiet i visse situationer har fundet anledning til at stille spørgsmål ved den deltagende embedslæges erfaringsgrundlag i forhold til den pågældende retsmedicinske ydelse og dermed ved kvaliteten af den udførte undersøgelse.

I forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. S 2092 fra samme spørger havde Justitsministeriet endvidere indhentet en udtalelse fra statsadvokat Erik Merlung i dennes egenskab af formand for Det Faglige Underudvalg vedrørende Retsmedicinske Ydelser.

Statsadvokat Erik Merlung udtalte bl.a., »at spørgsmålet om embedslægernes varetagelse af de retsmedicinske opgaver i mange år har beskæftiget Det Faglige Underudvalg og stødse i erkendelse af, at samarbejdet mellem politiet og embedslægerne ikke fungerer tilfredsstillende, dels fordi embedslægerne ikke har tilstrækkelig retsmedicinsk ekspertise, dels fordi embedslægerne ikke har nogen vagtforpligtelse, hvilket resulterer i, at det ikke sjældent er umuligt at få fat i en embedslæge, når der er brug for en sådan«. Statsadvokat Erik Merlung udtalte endvidere, at »underudvalget har senest på et møde i Samarbejdsudvalget afholdt i Justitsministeriet den 3. maj 1999 med baggrund i friske konkrete tilfælde fra forskellige steder i landet givet udtryk for sin store bekymring over situationen, en bekymring som også giver udtryk for, at retssikkerheden nu er bragt i fare«.

Statsadvokat Erik Merlungs udtalelse er således også bl.a. baseret på konkrete erfaringer med samarbejdet med embedslægeinstitutionerne.

Jeg gav i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. S 2092 udtryk for, at ministeriet

Spm. nr. S 2638

Til justitsministeren (14/7 99) af:

Karen Rønde (V):

»Findes der eksempler på, at embedslæger ikke kan foretage de retsmedicinske undersøgelser på grund af manglende faglig ekspertise?«

Svar (26/7 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål nr. S 2092 fra samme spørger, har Rigsadvokaten foranlediget af indberetninger fra anklagemyndigheden indhentet udtalelser fra statsadvokaterne og samtlige politikredse om erfarin-